

Sarpsborg bridgeklubbs historie 1986-2011

Forord

Sarpsborg bridgeklubb ble stiftet 20. oktober 1936. Til klubbens 50-årsjubileum skrev Bitten og Roald Aaland klubbens historie, en liten bok på ca. 50 sider. Da klubben fylte 60 år laget Egil Opstad et hefte om de 10 år som var gått siden forrige jubileum. Det var et hefte på 11 sider, hvorav 9 var viet resultater oppnådd av klubbens medlemmer. Siden det var relativt lite om andre begivenheter i klubben i Egil Opstads beretning, har jeg på noen punkter valgt å gå tilbake til 1986 når jeg gjør et forsøk på å følge opp historien til klubben vår.

Tore Coward

Medlemstall og rekruttering

Da Sarpsborg bridgeklubb fylte 50 år i 1986, hadde klubben ca. 90 medlemmer. Medlemstallet var i vekst. Man hadde lenge spilt i to puljer, i en periode i slutten av 80-årene var det til og med en A-pulje og to B-puljer. Våren 1993 vurderer man igjen om man skal øke tallet på puljer til tre. Styret er likevel mest stemt for å ha flere spillere i elitepuljen, og en spørreundersøkelse viste at styret fikk støtte av minst halvparten av medlemmene. At aktiviteten i klubben på denne tiden er stor, ser vi også av at det blir satt i gang en egen mix-klubb i 1990, ”tydelig populært”, står det i årsberetningen.

Årsberetningen for 1994-95 er meget optimistisk: ”Sarpsborg Bridgeklubb vokser stadig, og vi er nå en av landets største klubber. Svært få om noen samler flere spillere til ukentlige spillekvelder.” Medlemstallet oppgis ikke, men Egil Opstad skriver i sin beretning ved 60-årsjubileet at ”klubben har nærmere 100 medlemmer og rangeres blant de fire-fem største i landet.” Men da var medlemstallet i ferd med å synke. Årsberetningen for 1996-97 melder: ”Antall medlemmer er i svak tilbakegang, antall spillere gjennom sesongen har vært tildels betydelig under siste sesong. Stort sett er vi nå under 20 bord, mens vi for et år siden lå på 20-24 bord.”

Det følgende året blir det verre. Årsberetningen forteller: ”Forrige sesong feiret klubben som vi vet sitt 60 års jubileum og vi så med optimisme frem til de kommende år. Det er derfor nå trist å måtte helle litt malurt i begeret, men faktum er at vi i løpet av sesongen 97-98 har mistet ca. 20 medlemmer.” Beretningen fortsetter med nedslående fakta: ”Siste halvår har vi kun benyttet en spillesal og mix-kveldene har dødd helt bort.” Omtrent samtidig forsvinner ”påsketreffen”, som hadde vært arrangert i påskeuka gjennom mange år.

Nedgangen fortsetter, i 2004 har klubben 70 medlemmer, i 2007 er det 61 medlemmer. I jubileumsåret 2011 har medlemstallet så vidt krøpet under 60. Det synkende medlemstallet er ikke et spesielt for Sarpsborg bridgeklubb. De aller fleste bridgeklubbene i Norge sliter med det samme problemet.

Årsmeldingen for 2000-2001 peker på problemet: mangelen på unge spillere. Året etter suksess det: ”Det er jo ganske forunderlig at unge, oppegående mennesker ikke kan få øynene opp for dette fascinerende spillet.” Det blir viktigere og viktigere å rekruttere nye spillere. For så vidt hadde klubben drevet med det lenge. Jubileumsskriftet som ble laget til 50-årsfeiringen forteller at flere bridgekurs har blitt holdt med forskjellige av klubbens medlemmer som lærere. I de følgende ti årene, da medlemstallet i klubben var på topp, ble det også holdt kurs. Egil Opstad nevner at Rolf Lanne, Stein Henning Gjerlaugsen og Morten Pettersen har vært lærere.

Enda viktigere blir det å holde kurs når medlemstallet synker. I blant har man også stor suksess, slik årsmeldingen for 2002-03 kan fortelle: ”Året har vært positivt for klubben – ikke minst takket være Gorm (Norstad) og Jan (Talberg) som tok initiativ til nybegynnerkurset. Overraskende mange meldte seg, ca. 50 stykker, og det hyggeligste av alt er at klubben foreløpig har vokst med 6 medlemmer, vi er nå 69 medlemmer. Vi føler kurset ble en suksess og vi ønsker alle nyfrelste bridgespiller hjertelig velkommen i klubben. Stor takk til læremester Otto (Holm) og de mange som assisterte på kurskveldene.”

Klubben fortsatte å arrangere kurs, selv om oppslutningen ikke har vært så god senere. Kursledere har vært Ivar Rotefoss og Trevor Storm, og mange av klubbens medlemmer har bidratt som hjelpere.

Dessverre er det ingen selvfølge at de som deltar på kursene, melder seg inn i klubben og blir faste spillere. Det kan være et problem å integrere nybegynnere i klubben. Man hadde diskutert saken på et styremøte i 1989, men den tas opp igjen i 1992. Rolf Lanne har hatt ansvaret for kurs og er tidlig oppmerksom på problemet, som dette styremøtereferatet viser: ”Rolf har kommet med et forslag om en egen pulje for uerfarne spillere som ønsker å spille i klubben, men som kan ha vansker med å spille så mye som 30 spill pr. kveld. Dette er spillere fra kursene og mindre rutinerne spillere som har problemer med å henge med.” En slik pulje kom også i gang.

Den løsningen har vært praktisert flere ganger senere, men når denne sidepuljen skrumper til to bord og knapt det, blir det vanskelig å forsette. Da må nybegynnerne kaste seg ut spillet med resten av medlemmene, og at det krever et visst mot, er forståelig. Nå har det i blant vært praktisert slik at nybegynnerne og deres motstandere kan nøye seg med to spill i

runden, der andre spiller tre. Det hjelper noe, men det er nok et faktum at mange kursdeltakere nøyer seg med å bli ”hjemmespillere” eller kanskje går til mindre bridgeklubber, der nivået ikke er så høyt som i Sarpsborg.

Om å bli lagt merke til

Skal rekruttering lykkes, er det nødvendig for en forening å bli sett. I Sarpsborg bridgeklubb har det alltid vært medlemmer som har vært villige til å gå ut i avisene og melde om det som foregår. Jubileumsberetningen fra 50-årsjubileet forteller om flere bridgespalter i Sarpsborgavisene. Etter hvert ble det bare en avis igjen: Sarpsborg Arbeiderblad, som nå helst kaller seg SA. Fra 1979 skrev Egil Opstad en bridgespalte i Sarpsborg Arbeiderblad til stor glede for klubbens medlemmer og sikkert også for en del andre. Men akkurat det ble etter hvert avisens redaktør i tvil om, og spalten fikk stadig vanskeligere vilkår, mindre plass og mer skjødesløshet med hensyn til trykkfeil og lignende. Egil Opstad ga til slutt opp i 1994.

Medlemmene savnet spalten, det kommer fram på årsmøtene. I årsmøtereferatet fra 1996 heter det for eksempel: ”Inger Opsund foreslo at styret på nytt tar kontakt med SA for om mulig å få inn bridgeresultatene i avisa.” Ivar Rotefoss og Gunnar Pettersen gjorde forsøk på å få SA interessert i å gjenoppta spalten, i første omgang uten resultat.

Nå hadde det kommet til nye måter å kommunisere med omverdenen på. Thor Kjennbakken sørget for at klubben fikk sin egen hjemmeside, og på årsmøtet i år 2000 blir han berømmet for sitt arbeid med resultater og kommentarer på hjemmesiden. Medlemmer med tilgang til Internett kan nå se resultatene når de måtte ønske. Det lyktes også for Thor å få tilgang til SA, referatene fra klubbens spillekvelder og beskrivelser av vanskelige spill var atter tilbake i avisen. I årsberetningen for 2002-03 takkes Thor for en kjempefin spalte i SA. Den kan medlemmene fortsatt glede seg over i jubileumsåret 2011.

Om SA til tider har vært litt lunken til vår bridgespalte, har de hele tiden støttet klubben som medarrangør til den såkalte SA-cupen. Den ble startet i 1981, og tiltrakk seg etter hvert dyktige spillere fra hele landet. Cupen fikk selvsagt god dekning i avisa. I mange år var det Rolf Jacobsen som fra klubbens side stod for arrangementet. I 2008 ble arrangementet lagt om. SA-cupen ble slått sammen med et tilsvarende arrangement som Fredrikstad bridgeklubb hadde. Nyskapningen Fredrikstad og Sarpsborg storturning ble en suksess. Til FOSS-turneringen kom flere av landets beste spillere, og turneringen er et godt eksempel på et vellykket samarbeid mellom to bridgeklubber.

Et sted å være

Fra 1978 leide klubben spillelokaler i Folkets Hus. I følge beretningen som ble skrevet til 50-årsjubileet var det ”utmerkede lokaler”. Begeistringen over lokalene i Folkets Hus fortok seg etter hvert. Dels syntes man nok at leien var høy, dels kom det etter hvert klager på ventilasjonen. Mange drømte om bedre steder å være, og også tanken om at vi kunne få et sted helt for oss selv var fremme. Rolf Lanne hadde tatt opp saken i styret i 1990. I 1995 kommer et mer konkret forslag fram, slik dette styrereferatet viser:

”Håkon Lanne, klubbens nestor, hadde bedt om å få forelegge en sak for styret. Saken gjaldt klubbens videre utvikling, og dermed også lokaler å være i. Det har lenge vært et ønske, og en drøm å kunne ha et ”Bridgens hus” i Sarpsborg, og nå finnes slike lokaler ledige. De mest aktuelle lokalene ligger i Nansensgt, den tidligere Kortevaren. Huset er på 2 etasjer + kjeller. Det vil være mulig å dele lokalene med byens sjakkklubb og BUL, som begge er i beit for lokaler.”

Det ble med drømmen. Klubbens økonomi var ikke god, og medlemstallet var på vei nedover. Året etter heter det: ”Styret foreslår at vi fortsatt blir i Folkets Hus.” Men i 1999 kom sjokket: Bridgeklubben ble kastet ut av Folkets Hus. Røyking og forsøpling ble sagt å være årsaken. Det hastet med å finne nye lokaler, og de ble funnet i Klokkergården. Bridgeklubben fikk et lokale i 2. etasje. Det var sørgelig trangt, og selv om verten var hyggelig og imøtekommende, var det klart at det ikke var noe blivende sted. Styret slår samme høst fast: ”Alle er enige om at det lokalet vi nå disponerer ikke er noe varig sted. Forskjellige alternativer ble igjen diskutert og vi ble enige om å sjekke nye alternativer. Kantina på KPS, Janitsjarhuset i Sandesund, Odd Fellow, Grand hotell, Kantina på ”Teknikeren”.”

Det endte med at vi ble tatt til nåde igjen i Folkets Hus, og styret er fornøyd. I årsberetningen for 2000-01 heter det: ”... vi kan igjen tilby våre spillere et skikkelig lokale.” Men kanskje fantes det enda skikkeligere lokaler? Styret hadde lenge ønsket seg til Musikkhuset på Greåker, men det hadde tidligere ikke vært mulig å få det på torsdager, og det var ikke aktuelt å bytte spilledag. I 2006 ordner det seg, og årsberetningen for 2006-2007 forteller:

”Fra 1. juni har klubben byttet spillested. Vi har forlatt Folkets Hus i Sarpsborg og holder nå til i Musikkhuset på Greåker. Det betyr blant annet at klubben selv må sørge for salg av mat og drikke og stå for opprydding i lokalet etter bruk. Takket være god innsats fra mange av medlemmene har dette gått bra. Økonomisk har flyttingen vært gunstig for klubben, siden leieutgiftene har gått ned, og inntekter fra salg av mat og drikke går til klubben.”

Den nye situasjonen gjorde det nødvendig med et nytt tillitsverv: kjøkkenansvarlig, et verv Jan Talberg har skjøttet på fremragende vis.

Siden også Fredrikstad Bridgeklubb bruker Musikkhuset som spillelokale på sine spillekvelder om tirsdagene, har nok flyttingen bidratt til å styrke samarbeidet mellom de to klubbene.

Fra blyant til bridgemate

Få ting har endret bridgehverdagen mer enn datamaskinene og den digitale revolusjonen som fulgte med dem. Det er en utvikling som har skjedd i de siste 25 år. Da klubben feiret sitt 50-årsjubileum, var det fortsatt slik at en klubbkveld åpnet med at man stokket kortene ved hvert bord, delte ut og la kortene i mappen når spillet var over. Med blyant eller kulepenn førte man resultatet på små lapper som ble omhyggelig brettet sammen og lagt i mappene sammen med kortene. Så kunne neste bord overta og etter ferdig spill, åpne lappen og føre sitt resultat inn. Når spillekvelden var over, samlet turneringslederen alle lappene, og så gjenstod et oppsummeringsarbeid som nødvendigvis tok en del tid, selv om erfarne turneringsledere opparbeidet en utrolig hastighet. Resultatet fikk man neste spillekveld, hvis man da ikke kontaktet turneringslederen eller så resultatet i Sarpsborg Arbeiderblad når Egil Opstads bridgespalte forelå og man var så dyktig eller heldig at man havnet i øvre del av resultatlisten.

Klubbens protokoller ble ført med penn, skjønt der hadde skrivemaskinen gjort sitt inntog allerede i 1984. Man beholdt den solide innbundne permen, men limte styrereferatene inn i boka. I 1988 fikk klubbens dyktige sekretær gjennom mange år, Mette Eriksen, 2000 kroner for å kjøpe ny skrivemaskin. Men nå er datamaskinene på vei inn i klubben: I et styrereferat fra mai 1989 heter det: ”Vi har fått tilbud om å kjøpe en PC med monitor og printer av T. Feilberg Jakobsen meget rimelig. Denne er riktignok ikke bærbar, men mye rimeligere og bedre enn en slik liten maskin. Prisen inkl. programvare er kr. 17.200,-. Det ble enstemmig bestemt å kjøpe denne maskinen.” På forhånd hadde styret sikret seg årsmøtets godkjenning til et slikt kjøp, men prisen måtte ikke overstige 20.000. Opplæring på computeren ble satt i gang samme høst.

Datamaskinene gjorde det lettere å holde orden på regnskapene, og i følge styreprotokollen overveies et nytt innkjøp i 1993: ”Jørn Johansen har utviklet et regnskapsprogram som virker glimrende der det er utprøvd. Det skal være en utmerket tidsbesparer når det gjelder vanlig howellbridge. Vi ble enige om å prøve programmet en

spillekveld, og hvis resultatet er tilfredsstillende, vurderes det å kjøpe programmet. Dette koster kr. 1500.-”

Også på kortmappehold skjer det ting. Alt i 1987 kan vi lese i et styrereferat: ”Det er kommet styret for øre at det er tatt initiativ til å danne et aksjeselskap i privat regi, for å selge ferdiglagte spill til turneringer. De medvirkende til dette er alle knyttet til bridgeklubber i Østfold. Styret stiller seg meget positivt til initiativet, og avventer utviklingen.” Hvor lenge styret måtte avvente, er uklart, men for sommerturneringen i 1990 ble det vedtatt å bruke datagitte kort. Ikke alle likte datagitte kort, og Otto Holm foreslo på årsmøtet i 1990 at det i sommerturneringen skulle være en pulje for folk som foretrakk Howell og håndgitte kort. Han fikk ikke medhold av årsmøtet. Men han kunne trøste seg med at det tok noe lengre tid før datagitte kort fikk innpass på de vanlige spillekveldene.

Utover i 90-årene skaffer klubbens seg flere og nyere datamaskiner, også en bærbar, som til fortvilelse for styret blir stjålet, og på det tidspunktet (1997) har ikke klubben råd til å erstatte den. Også økonomiprogrammer er nå i bruk, fremgår det av styrereferater. Om klubbens økonomi var dårlig i 1997, har den tydeligvis kommet seg i 2001, for da kan styret fortelle: ”Årets Monradaften var absolutt vellykket og siden klubben nå har en del penger på ”bok”, ble det bestemt å gå til innkjøp av Monrad. Vi trenger en ny PC med CD for å få benyttet systemet. Det sjekkes priser på brukte modeller.” Det tok nok enda noen år før det ble vanlig å bruke Monrad på alle spillekvelder, slik det er blitt i jubileumsåret 2011.

Høsten 2011 gikk man over til å bruke bridgemate. Da hadde man tenkt seg om grundig, man hadde nok vært i tvil om medlemmene var klare til å slippe datamaskinene helt fram til spillebordene. Alt i 2008 hadde man behandlet saken. Da lød styrevedtaket slik: ”Fredrikstad bridgeklubb har foreslått at vi samarbeider om å kjøpe inn bridgemate. Foreløpig ønsker ikke vår klubb å kjøpe bridgemate. Det er fortsatt en del problemer med bridgemate.” I 2011 var tiden moden. Nå kunne medlemmene glemme den tidligere uunnværlige kulepennen eller blyanten. Skjønt ikke helt. For det hender fortsatt en sjelden gang at bridgemate svikter.

Datarevolusjonen har utvilsomt gjort bridgehverdagen lettere. Men kanskje har databruken ikke bare vært heldig for bridgeklubbene. Nå er det enkelt å spille bridge med hele verden fra sin egen stue. Kanskje har det fristet bridgespillere bort fra spillekveldene i bridgeklubbene. Dessuten har mennesker nå tilgang til en utrolig mengde andre dataspill av ulike slag, og de kan nok virke vel så tiltrekkende på ungdommen som tankespeillet bridge.

Hygge og fest

Årsberetningen for 2000-2001 forteller: ”Vi har det bra og vi gjør det bra.” Og vi får høre at ”spillerne trives hos oss. Det er en hyggelig stemning ved spillebordene og fleip og latter sitter løst.” Året 2000-2001 er ikke noe særsyn. Stort sett har trivselen vært høy i Sarpsborg bridgeklubb.

Når klubben hadde jubileum, ble det fest. Beretningen som ble skrevet til 50-årsjubileet, forteller om fine fester da klubben fylte 10, 20, 25, 30 og 40 år. 50-årsjubileet ble i følge årsberetningen for 1986-87 ”behørig feiret med flott fest på Festiviteten lørdag 18. oktober 1986, hvor ektefeller var invitert.”

Feiringen av 60-årsjubileet ”ble gjort med en vellykket fest med middag og dans til levende musikk på Greåker musikkhus. Alle medlemmer med ledsagere var invitert og ca 80 deltok. Maten var glimrende, musikken god og stemningen høy. Det var en rekke taler, spesielt vil vi nevne hilsningene fra klubbens to æresmedlemmer Sverre Østerud og Håkon Lanne. Kveldens begivenhet var utnevningen av Egil Opstad til klubbens tredje æresmedlem. en meget fortjent utnevning etter en lang karriere med sterke resultater, en rekke tillitsverv i klubb og krets og en trivelig bridgespalte som vi sårt savner.” Slik beskriver årsberetningen festen, det eneste skår i gleden var at den tillyste jubileumsturneringen måtte avlyses, det meldte seg ikke mange nok. Jubileumsturnering ble det derimot ved 70-årsjubileet, og igjen var det fest i Greåker musikkhus.

Som det fremgår av referatet fra 60-årsjubileet har klubben utnevnt noen av sine aller mest fortjente medlemmer til æresmedlemmer. Det var en skikk man begynte med i 1967. Mange har det ikke vært, til sammen sju. Steen Skjelle ble utnevnt til æresmedlem på sin 80-årsdag i år 2000. Den siste som ble hedret på denne måten var Otto Holm, som ble utnevnt til æresmedlem i 2007. Da var de tre som var nevnt i beretningen fra 60-årsjubileet, gått bort. Otto Holm døde i 2011, og klubben har nå ikke noe æresmedlem.

Også da klubben skulle feire 75 år, var det planlagt fest, men denne gangen meldte det seg ikke mange nok. Men en hyggelig avslutning på jubileumsåret ble det likevel, for en gang i året slår man seg løs og arrangerer et julebord, og der mangler intet, verken av mat eller drikke. Julebord hadde man også den gangen man spilte på Folkets Hus. Etter flyttingen til Musikkhuset, tar klubben seg selv av arrangementet, og takket være May Liss Lian og hennes hjelpere har dette blitt en svært hyggelig tradisjon.

En annen hyggelig tradisjon bør også nevnes: eggeturneringen. Den avholdes i skolenes vinterferie. Initiativtaker var Olav Kirkebø da han var viseformann i klubben i 1987. Takket være sin stilling i Prior, hadde han tilgang til billige egg. Alle deltakerne i turneringen

fikk egg i premie, og poengavstanden til spilleren foran avgjorde hvor mange man fikk. Turneringen var populær, og ble arrangert hvert år gjennom Olavs lange formannstid og videre helt opp til i dag.

Styre og stell

Den hyggelige tonen som har rådet i Sarpsborg bridgeklubb har også preget styrene i klubben. Mange har sittet lenge i sine verv til glede for de andre medlemmene. Rekorden innehas formodentlig av Cato Bjerke som ble takket av som kasserer i 1994 etter 24 år i vervet. Selv om det er aldri så hyggelig å sitte i styret, har nok valgkomiteen i blant hatt en vanskelig jobb, særlig når det gjaldt å finne leder. Slik beskriver Wenche Winther, sekretær og årsmøterefereent, valgprosessen under årsmøtet i 2002: ”Frem til valget hadde møtet gått knirkefritt. Valgkomiteen hadde klart å skaffe kandidater til alle verv, med unntak av kandidat til ny formann. Ivar var ikke villig til å ta gjenvalg, og ingen andre hadde sagt seg villige til å stille opp som formann. Det ble en del snakk frem og tilbake, blant annet om at styret skulle velge sin egen formann, Ivar Rotefoss skulle sitte over sommeren (kanskje dukket det i mellomtiden opp en kandidat???, enda mer snakk frem og tilbake. Undertegnede ble til slutt så frustrert over sine med-medlemmer at hun kom med forslag på seg selv (...)”

Slik ble Wenche klubbens første og hittil eneste kvinnelige leder. Da Wenche ønsket avløsning etter et par år, fikk valgkomiteen enda en gang problemer. Men valgkomiteens leder Tommy Lødding visste råd. Etter å ha forsikret seg på årsmøtet om at ingen var villige til å ta lederjobben, utbrøt han: ”OK, da tar jeg jobben selv!”

Denne måten å avgjøre ledervalgene på, har likevel vært det vanlig i klubbens historie. Noen av lederne har sittet lenge. Olav Kirkebø satt som formann i ti år. Så lenge hadde ingen sittet sammenhengende i formannsstolen før, men mellom 1953 og 1971 var Wilhelm Ottesen formann ikke mindre enn tretten ganger.

Formenn i perioden 1986-2011:

1986-1987	Håkon Lanne
1987-1997	Olav Kirkebø
1997-1998	ingen (Øyvind Tvedt ble valgt i 1997, men flyttet fra byen)
1998-2002	Ivar Rotefoss
2002-2004	Wenche Winther
2004-2006	Tommy Lødding
2006-	Gorm Norstad

Sarpsborg bridgeklubb er medlem av Norges bridgeforbund og er en av klubbene i Østfold og Follo krets. Medlemmer fra Sarpsborg bridgeklubb har deltatt i arbeidet på kretsplan som medlemmer av kretsstyret. Fra styreprotokollen ser vi at sak 1 i 1993 lyder slik: ”Vi overtar kretsen. Vi må ha kretsstyret og en del planer ferdig før kretstingert.” Tydeligvis var regelen den gangen at en klubb overtok ansvaret for kretsen og besatte de fleste postene i kretsstyret. Ole Jacob Rømyr ble kretsformann, og med seg i styret fikk han Øyvind Haga, Thor Kjennbakken, Kjell Lybekk og Helge Fjæstad.

Hvor lenge denne måten å peke ut kretsstyret varte, vites ikke, men man gikk snart over til å velge et kretsstyret som bestod av medlemmer fra forskjellige klubber i kretsen. Av medlemmer fra Sarpsborg bridgeklubb som har sittet i kretsstyret kan nevnes Gunnar Pettersen, Rolf Jacobsen, Thor Kjennbakken (også som kretsformann), Trevor Storm og Jon Martin Tøsse.

Røykingens forbannelse og annen uskikkelighet

Bridge og røyk hørte sammen. I spillelokalene i Folkets Hus lå røyken tett over spillebordene, og blar man i klubbens gamle protokoller kan det ennå i dag fornemmes en svak røyklukt fra tettskrevne sider. Etter hvert som farene ved røyking kom ble klarere for alle, var det enkelte medlemmer som reagerte. På årsmøtet i 1987 tok Odd Lande opp spørsmålet: kunne man ikke henstille til medlemmene å røyke mindre? Styret behandlet røykesaken 1. september det året og kunne meddele:

”Av 50 spurte medl. er det et overveldende flertall for et røykfritt spillelokale. Dette lar seg vanskelig gjennomføre denne sesongen, så de som plages av røyken bør benytte ”Ikke Røyk” kortet, og samtlige bør respektere dette kortet hvis det ligger på bordet.”

Et slikt kort kunne kanskje forhindre at ikke-røykerne fikk røyken blåst rett i fjeset, men med den elendige ventilasjonen lokalene i Folkets Hus bød på, var ikke mye vunnet. Nå hadde også myndighetene begynt en kamp mot røykingen. De fikk ikke mye støtte av styret i bridgeklubben. På et styremøte våren 1988 ble det slått fast: ”Styret vil ikke innføre røkeforbud dersom klubbkveldene etter de nye lovene kan defineres som ”lukket selskap”.” Men styret ville innføre en røykfri pulje ”som en prøveordning” under sommerbridgen. Utover i 1988 og 1989 var røyking et stadig gjenvendende punkt på styremøtene. Sverre Mo ønsker en røykfri pulje også utenom sommerbridgen, men styret svarer: ”I klubbens nåværende turneringsform med opp/nedrykk mellom puljene, vil det ikke være mulig med en røykfri pulje.”

Til årsmøtet i 1991 har flere medlemmer foreslått at røykeforbud skal innføres. Styret vil nødvendigvis ha forbud, men kan tenke seg en ordning der røykingen begrenses til hver 3. runde. Det var den ordningen som ble vedtatt på årsmøtet. Men sigarettøyken lå fortsatt tett i lokalene og referatet fra årsmøtet i 1995 melder under eventuelposten: ”Det ble igjen tatt opp problemer med røyking i spillelokalene, denne gang av Karin Røsholm. Etter en rask håndsopprekning blant medl. ble det et overveldende flertall for ønsket om røykfrie lokaler, men røyking på gangen når klubben starter igjen etter sommeren.”

Så skjerper myndighetene røykereguleringene, og fra et styremøte i 1997 kommer et tungt sukk: ”Et annet problem vi nå har fått og hankses med er den utvidete røykeloven. Nå kan vi ikke lenger røke i gangen. P.g.a. at det pr. i dag er så få spillere at vi kun bruker ett lokale, kan vi bruke den andre salongen som røykerom. Hva gjør vi den dagen vi igjen er så mange at vi trenger begge salene til spilling? Mister vi ytterligere medlemmer hvis vi må sende dem på gata for å ta en blås?”

Røykingen skulle snart skape enda et problem for styret. Røykerne var noe nonchalante med hvor de plasserte sneipene etter endt røyking, og det var kanskje viktigste årsak til at bridgeklubben ble hevet ut av lokalene i Folkets Hus. Vi fikk vende tilbake etter et års tid, men klubbstyrets sekretær Wenche Winther finner det best å komme med en advarsel i årsberetningen for 2000-01: ”I den forbindelse vil jeg rette en pekefinger til alle våre røykende medlemmer og be om at de fortsetter som de har startet: Stump røyken i askebegerne og ikke andre steder slik at vi kan beholde det spillelokalet vi nå igjen er så heldige å ha.” Og røykerne oppfører seg pent og får ros av Wenche i neste årsmelding, men fortsatt er det et lite problem: ”Nå er det bare en ting å henge seg opp i når det gjelder røykerne: flere av dem er ikke til stede i lokalet når spillet starter.”

Gradvis var røykerne blitt jaget ut av spillelokalene, og da helseminister Dagfinn Høybråten i 2004 fikk gjennomført et røykeforbud i alle forsamlingslokaler, gikk det forbausende smertefritt. Røykerne samlet seg pent og stille på gata utenfor Folkets Hus og senere på parkeringsplassen ved Musikkhuset. Men kanskje er det i blant fortsatt behov for Wenches pekefinger: Det hender nok at kombinasjonen av røyk og ivrig samtale gjør at folk kommer sent inn til ny runde med spill.

Også alkoholen forsvant fra spillelokalene etter at klubben flyttet til Greåker Musikkhus og klubben selv stod nå for salg av forfriskninger. Det må likevel innrømmes at klubben hadde gått over til å premiere vinnere med gavekort fra Vinmonopolet etter at man en gang tidlig i 1990-årene hadde forlatt den gamle skikken med gavekort på sølv fra

Wichstrøm-Nielsen. Men fra 2010 ble det innført pengepremier, så får vinnerne selv bestemme hvilke synder de ville bruke gevinsten på.

Resultater

Egil Opstads beretning fra perioden 1986 til 1996 har god dekning av resultater som klubbens spillere oppnådde i den perioden. Dessverre har det vist seg vanskelig å få pålitelige opplysninger om resultatene senere. Årsberetningene gir en del informasjon, men enkelte år er de meget sparsomme med opplysninger. Her følger en mindre god dekning av resultater i perioden 1996-2011:

Klubbmestere for par

1996/97	Gunnar Pettersen – Morten Pettersen
1997/98	Helge Fjæstad – Ragnar Steg
1998/99	Gunnar Pettersen – Morten Pettersen
1999/2000	Thomas Feilberg Jacobsen – Jørn Johansen
2000/01	Thor Kjennbakken – Terje Skyvulstad
2001/02	Terje Skyvulstad – Morten Bjørkheim
2002/03	Gunnar Pettersen – Morten Pettersen
2003/04	Knut Molander – Tor Eriksen
2004/05	Tom Gjøs – Rolf Jacobsen
2005/06	Gunnar Pettersen – Morten Pettersen
2006/07	Geir Holth – Jørn Otto Kampenes
2007/08	Joakim Johansen – Arild Simensen
2008/09	Geir Anderssen – Erik Solberg
2009/10	Gunnar Pettersen – Morten Pettersen
2010/11	Knut Molander – René Eriksen

Klubbmestere for lag

1996/97	Johs. Høie – Sten Henning Gjerlaugsen – Gunnar Pettersen – Morten Pettersen
1997/98	Johs. Høie – Sten Henning Gjerlaugsen – Gunnar Pettersen – Morten Pettersen
1998/99	Gunnar Pettersen – Morten Pettersen – S. H. Gjerlaugsen – Å. Stokkeland
1999/2000	Tor Eriksen – Knut Molander – Thomas Feilberg Jacobsen – Jørn Johansen
2000/01	Gunnar Pettersen – Morten Pettersen – Tom Gjøs – Rolf Jacobsen
2001/02	

2002/03	Rolf Jacobsen – Jon Martin Tøsse – Tommy Lødding – Geir Holth
2003/04	Ivar Rotefoss – Olav Erik Didriksen – Thor Kjennbakken – Lars Mosby
2004/05	Gunnar Pettersen – Morten Pettersen – Tom Gjøs – Rolf Jacobsen

Åpent klubbmesterskap for lag

2005/06	Ivar Rotefoss – Olav Erik Didriksen – Thor Kjennbakken – Lars Mosby
2006/07	
2007/08	Tore Farbrot – Bjørn Brovold – Jon Jansen – Ragnar Helgesen (Fredrikstad BK)

Andre resultater

1996/97

Stein Henning Gjerlaugsen med makker Egil Hansen fra Moss vant Norefjellturneringen og ble nr. 2 i Ibsenturneringen i Skien. Bodil og Egil Opstad vant en turnering i Savallen. I en påsketurnering i Råde ble Gunnar og Morten Pettersen nr. 2. Rakkestadturneringen ble vunnet av Ivar Rotefoss og Gunnar D. Andersen.

I kretsmesterskapet for par ble det seier til Gunnar og Morten Pettersen. Kretsmesterskapet mix ble vunnet av Bodil og Egil Opstad med Lise Thowsen og Thor Kjennbakken på annenplass.

1997/98

Østfoldmesterskapet ble vunnet av Stein Henning Gjerlaugsen med Egil Hansen fra Moss som makker.

1998/99

I kretsmesterskapet for lag ble Gunnar og Morten Pettersen, Stein Henning Gjerlaugsen og Åsmund Stokkeland nr 2. Påskebridgen i Råde ble vunnet av Bodil og Egil Opstad. Inger Opsund og Olav Erik Didriksen vant Østfoldmesterskapet i mix.

1999/2000

Årsberetningen forteller at ”våre medlemmer har i år dessverre ikke nådd de helt store resultater.”

2000/01

2001/02

Sarpsborg 1 (Gunnar og Morten Pettersen, Rolf Jacobsen og Tom Gjøs) ble nummer 2 i kretsmesterskapet for lag.

2002/03

I kretsmesterskapet for lag ble Gunnar og Morten Pettersen, Rolf Jacobsen og Tom Gjøs nummer 3 i A-pulja.

2003/04

2004/05

May Liss Lian og Knut Molander oppnådde 7. plass i NM for mix par. De ble også Østfold og Follo-mestere i 2005. Sarpsborg 1 (Gunnar og Morten Pettersen, Rolf Jacobsen, Tom Gjøs, Lars Helgesen og Jon Martin Tøsse) og Sarpsborg 2 (Thor Kjennbakken, Lars Mosby, Ivar Rotefoss, Olav Erik Didriksen, Egil Opstad og Magnus Larssen) oppnådde å komme til 4. runde i NM for lag.

2005/06

4. divisjon avdeling 34 ble vunnet av Østfold og Follo 10, der Gunnar Pettersen, Lars Helgesen, Jon Martin Tøsse, Tom Gjøs og Rolf Jacobsen spilte. 4. divisjon avdeling 33 ble vunnet av Ivar Rotefoss, Olav Erik Didriksen, Lars Mosby, Tommy Lødding og Egil Opstad. Begge lagene rykket opp i 3. divisjon.

I kretsmesterskapet for lag rykket laget som bestod av Olav Erik Didriksen, Ivar Rotefoss, Thor Kjennbakken, Lars Mosby, Jørn Otto Kampenes og Tommy Lødding opp i A-pulja.

2006/07

Informasjon mangler. Sannsynligvis var det dette året Gunnar Pettersen og Svein Kaaterud vant kretsmesterskapet for veteraner.

2007/08

I kretsmesterskapet 2007/2008 berget Olav-Erik Didriksen, Ivar Rotefoss, Jan Steinar Mydland og Thor Kjennbakken plassen i A-puljen. Gunnar Pettersen, Jon Martin Tøsse, Lars Helgesen, Tom Gjøs og Rolf Jacobsen ble nr.2 i B-puljen.

I seriemesterskapet, 3.divisjon ble det nedrykk for laget til Olav Erik Didriksen, Ivar Rotefoss, Thor Kjennbakken, Jan Steinar Mydland, Tommy Lødding og Jørn Otto Kampenes. Til gjengjeld vant Gunnar Pettersen, Lars Helgesen, Jon Martin Tøsse, Rolf Jacobsen, Tom Gjøs og Magnus Larssen sin pulje i 4. divisjon og rykket opp til 3.

2008/09

I kretsmeesterskapet rykket Sarpsborg 1 (Ivar Rotefoss, Olav-Erik Didriksen, Thor Kjennbakken, Jan Steinar Mydland, Magnar Andersen, Lars Mosby, Tom Gyllensten) ned i B-puljen etter å ha spilt i A-puljen i mange år. Bedre gikk det for Sarpsborg 2 (Jon Martin Tøsse, Tom Gjøs, Lars Helgesen, Gunnar Pettersen, Magnus Bruun Larssen), som ble nummer 2 i sin B-pulje og rykket opp i A-puljen. Også Sarpsborg 3 (Jan Talberg, Tommy Lødding, Geir Holth, Jørn Otto Kampenes, Christoffer Heldahl) gjorde det bra. De vant C-puljen og rykket opp i B-puljen.

I seriemesterskapet ble Østfold & Follo 5 som bestod av Gunnar Pettersen, Jørn Fjæstad, Lars Helgesen, Jon Martin Tøsse, Magnus Bruun Larssen og Tom Gjøs nummer 3 i 3. divisjon, mens Sarpsborg BK 4 (Lars Mosby, Jørn Otto Kampenes, Olav-Erik Didriksen, Ivar Rotefoss, Jan Steinar Mydland, Thor Kjennbakken) ble nummer 2 i sin pulje i 4. divisjon.

Gunnar Pettersen kan for øvrig melde om en morsom liten historie fra 3. runde i NM for klubber. Sarpsborg hadde hjemmekamp mot ingen ringere enn Tor Hellnes – Gunn Hellnes og Lasse Åseng – Jon Egil Furunes. Sarpsborg lå under med hele 51 imp etter første halvrunde. Etter pause snudde det ganske kraftig for sarpingene, som vant hele 50-0 i annen halvrunde. Dette var tungt for Tor Hellnes. Selv om laget hans vant med 1 imp og gikk videre til 4. runde, hadde han aldri vært med på å få 0 imp på 16 spill. I følge Gunn er dette ennå ikke glemt.

2009/10

Sarpsborg deltok med tre lag i kretsmeesterskapet. Lag Pettersen (Gunnar Pettersen, Jon Martin Tøsse, Tom Gjøs, Lars Helgesen) ned fra A-puljen til B-puljen. Til gjengjeld rykket de to andre lagene opp i A-puljen. Det var lag Rotefoss (Ivar Rotefoss, Olav-Erik Didriksen, Thor Kjennbakken, Jan Steinar Mydland) og lag Lødding (Jan Talberg, Geir Holth, Gorm Norstad, Tommy Lødding, Jørn Otto Kampenes, Christoffer Heldahl).

I seriemesterskapet endte lag Pettersen (Gunnar Pettersen, Lars Helgesen, Jon Martin Tøsse, Tom Gjøs, Magnus Bruun Larsen, Jørn Fjæstad) på en femteplass i 3. divisjon. To sarpelag deltok i 4. divisjon.

I kretsmesterskapet for par ble Lars Helgesen med sin makker Sverre Johnsen fra Fredrikstad BK nummer 3, og Lisbeth Eide og Jon Martin Tøsse nummer 7. Disse kvalifiserte seg da til NM-finalen på Lillehammer. På Lillehammer kvalifiserte ytterligere fire av klubbens medlemmer seg til finalen, nemlig Thor Kjennbakken og Jan Steinar Mydland, Olav-Erik Didriksen og Tom Gjøs. Sarpsborg Bridgeklubb hadde dermed sju deltakere i finalen.

2010-2011

I kretsmesterskapet for sesongen 2010-2011 hadde Sarpsborg to lag i A-puljen. Sarpsborg 2 (Ivar Rotefoss, Thomas Feilberg Jacobsen, Jan Steinar Mydland, Thor Kjennbakken, Lars Mosby) endte på 7. plass og berget plassen i A-puljen, mens Sarpsborg 1 (Jørn Otto Kampenes, Christoffer Heldahl, Tommy Lødding, Geir Holth, Gorm Norstad, Jan Talberg) ble nest sist og rykket ned i B-puljen. B-puljen ble vunnet av Sarpsborg 3 (Lars Helgesen, Tom Gjøs, Gunnar Pettersen, Jon Martin Tøsse) og slik fikk Sarpsborg fortsatt to lag i A-puljen. C-puljen ble også vunnet av et sarpelag (Olav Erik Didriksen, Lisbeth Eide, Iwonna Larssen, Magnus Larssen) og dermed ble det også to lag fra Sarpsborg i B-puljen i sesongen 2011-12.